

Armand de Beauregard

Armand is 12 jaar als hij zijn debuut maakt met het vioolconcert van Wieniavsky en de Romance van Svendsen tijdens de muziekcompetitie van de Hervormde Jeugdraad in Huizen. Hij gaat naar huis met de eerste prijs.

Juryrapport:

“Sterk violistische aanpak, lekker vrij uit het hoofd. Prachtig de wat melancholieke Scandinavische sfeer getroffen. Ook het uitbundige van Wieniavsky. Uitstekend!”

Een jaar later verdedigt hij zijn trofee.

Voorzitter jury:

“Zoals het een solist betaamd speelde je uit het hoofd. Hoewel je nog jong bent is dit volwassen vioolspel. Dit was grandioos. Je hebt me ontroerd met je prachtige spel. Je bent uitzonderlijk begaafd.”

Als 13-jarige speelt hij het vioolconcert op. 26 van Max Bruch. Hij wint hiermee de 1ste prijs van het Edith Stein (nu Prinses Christina) Concours.

Pers Adriaan Hager, Trouw:

“Armands vertolking van Max Bruch is van grote klasse, een genot om te beluisteren ook al omdat hij zo muzikaal speelt.”

In dezelfde periode speelt hij het vioolconcert van Wijnand ten Have Allegro brillant op. 19 met Die Haerlemsche Musyckcamer o.l.v. Hen v.d. Grinten.

Pers Albert Brügger, Haarlems Dagblad:

“Hierin soleert briljant de 13-jarige violist Armand de Beauregard. Mooi van toon, virtuoos en gedecideerd geeft hij een pleidooi voor dit onbekende, maar voortreffelijk klinkende werk uit de tijd van Mendelssohn.”

1991 Oskar Back Amsterdam 3de prijs.

Pers Katja Reichenfeld, NRC:

“De enige finalist die een duidelijke muzikale persoonlijkheid toont is Armand. Wat hij in zijn interpretatie van Saint- Saëns Introduction et Rondo capriccioso laat horen is ronduit verbluffend en meeslepend. Zijn kernachtige toon bereikt met gemak de verste hoeken van de grote zaal van het Concertgebouw en het grillige karakter van deze virtuoze muziek wordt met passie geladen. Een uitgesproken persoonlijkheid. Hij is met zijn negentien jaar nog geen toonbeeld van evenwichtigheid, maar wat zou het muziekbedrijf eenvormig worden zonder zo'n kleurrijke persoonlijkheid.”

De Telegraaf, Eddie Vetter:

“Armand is de enige die met een levendige articulatie Mozart's frasen vorm en spanning weet te geven. Een fout in Saint- Saëns zal voor de jury zwaarder hebben gewogen dan voor het enthousiaste publiek.”

Volkskrant Frits van der Waa:

“Bij het publiek is Armand onmiskenbaar favoriet.”

In hetzelfde jaar wint hij tijdens het Internationaal Kamermuziek Concours in Den Haag de 1ste prijs, de Mozart prijs en de Europese Jeugdprijs met het Beauregard trio.

Een aantal jaren speelt hij in het Nationaal Jeugdorkest en het Europees Jeugdorkest, ook als solist en concertmeester. Met het laatste orkest bezoekt hij op jonge leeftijd wereldsteden.

Hij speelt onder dirigenten als Claudio Abbado, Bernhard Haitink, Zubin Mehta.

Tijdens het zilveren jubileum van de Baarnse Muziekring:

Pers Els Boer, Gooi en Eemlander:

“Een concert waarin een routinier in het vak, de pianiste Fania Chapiro, en een jong, aankomend talent, Armand de Beauregard, eensgezind musiceren. Armand blinkt zondermeer uit in Bach’s zeer veeleisende solosonate. Ogenschijnlijk moeiteloos neemt hij de meest ingewikkelde passages en weet hij de spanning knap op te bouwen.”

Net twintig geworden is Armand als hij finalist is tijdens The International Carl Flesch Competition London. Hij behaalt de derde prijs, de John en Arthur Beare Prize en met Bach's A Minor Solo Sonata de Josef Hassid prijs.

Pers Tully Potter in The Strad:

“I came away from the finals, feeling that I had encountered a remarkable musician. The overall standard (in this greeting to Maxim Vengerov) of the finalists was quite high. Armand's Mozart's A Major was outstanding and in a quiet way he communicated a real enjoyment of what he was doing. Tall, slim and sensitive, he is very much a Szigeti rather than a Heifetz, but non the worse for that. He had the ability to go straight to the heart of the phrase and convey an inwardness of feeling without losing the musical line. I would have liked to hear him play the Beethoven (something I say about very few violinists), but he had chosen the Tchaikovsky. The opening was remarkable and he often projected well in the big tunes, but in the passagework his instrument did not give him the tone he needed and it sounded dry. He was the only finalist who really listened to the orchestral soloists and reacted to them. Only 20, he has much expanding to do. He likes playing chamber music.”

In 1992 vormt Armand met pianist Jaap Kooi een hecht en virtuoos duo.

Pers: Haarlems Dagblad Albert Brüggen:

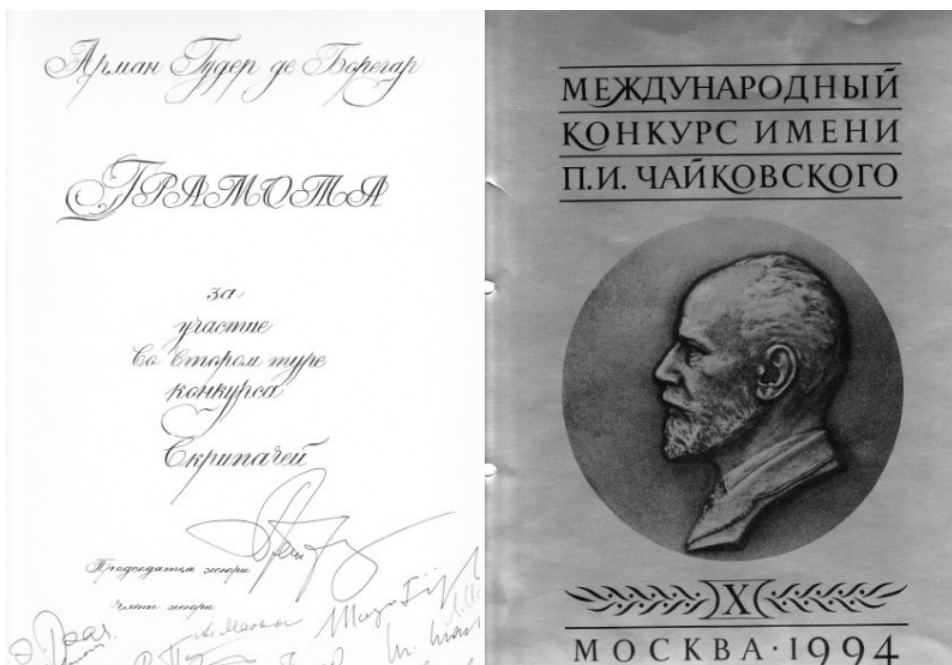
“De Fantasie op.47 van Arnold Schönberg, waarmee het duo zo moedig opent, is met zijn grote intervalsprongen een helsslachtig stuk. Armand blijkt zo boven de noten te staan dat hij Schönbergs neoromantische pathos het volle pond kan geven. Jaap Kooi speelt even virtuoos de lastige pianopartij. In Bach’s solosonate in A geeft de violist blijk een goed oor te hebben voor de polyfonie die Bach hier voor een melodie-instrument heeft neergeschreven. Bij alle moeilijke dubbelgrepen behoudt hij een zuivere intonatie en een rijke toon”.

Hij musiceert, ook als solist, met binnen- en buitenlandse orkesten onder leiding van grote dirigenten zoals Tamas Vasary, Andrew Litton, Alexandru Lascae, Jaap van Zweden, Kurt Mazur, Roberto Benzi, Claus Peter Flor.

1993. Armand bereidt zich voor op het Koningin Elisabeth Concours in Brussel door les te nemen bij Jaap van Zweden. Hij bereikt de halve finale.

Pers:

“Le Hollandais Armand Gouder de Beauregard (21 ans) joue Bach avec un réel sens du phrase et de l’éloquence. Son Paganini est enlevé avec élégance et imagination.”

In 1994 doet hij mee aan het Tchaikovsky vioolconcours en wint er het diploma d’honneur.

Met het Brabants Kamerorkest o.l.v. Alexandru Lascae is Armand solist in de werken van Schubert en Tchaikovsky. Er wordt in Waalwijk op hoog niveau gemusiceerd.

Pers Wim Stoppelenburg, Meppeler Courant:

“Armands spel wekt associaties met dat van Herman Krebbers in zijn goede tijd: slank (zoals De Beauregards gestalte), zeer gecultiveerd in toon en klassiek-natuurlijk in muzikaliteit.”

Orkest en solist spelen dit concert ook o.l.v. dirigent Joan Berkhemer. Armand levert een bijdrage met een optreden dat als “klein maar fijn” bestempeld wordt.

Pers: Leeuwarder Courant, Luuk Binksma:

“Armand speelt Schuberts’Adagio en Rondo spits, muzikantesk, noemt u maar op, het is er allemaal. Hij weet met zijn spel ook het orkest tot een accuratesse in het begeleidende werk aan te zetten. Als een krans omrankt zijn waarlijk briljante interpretatie de onderliggende strijkers partijen.”

1994 Stichting Elisabeth Everts Fonds. De Elisabeth Everts prijs.

1995 Classic FM Concours 3de prijs Amsterdam.

1996 Postbank Sweelinck Amsterdam 2de prijs.

Met de Russische pianiste Evelina Vorontsova vormt Armand een duo dat regelmatig op podia te horen is.

Met vriend van het eerste uur en collega violist Daniël Rowland wordt gespeeld o.a. in de Beurs van Berlage in Amsterdam.

Het trio “Il Tritico” wordt opgericht en het festival Tres Castani in Catania Sicilië. Ook zijn de twee violisten te horen in Portugal.

Hij debuteert in Duitsland met die Mittelsächsische Philharmonie unter Leitung von Wolfgang Dorschner, met Mozarts Violconcert A dur KV 219.

Freiberger Zeitung, Berit Drechsel:

“In das Konzert für Violine und Orchester A-Dur, KV 219 von W.A. Mozart, korrespondierte der junge niederländischen Solisten Armand de Beauregard nicht nur ausgezeichnet mit dem Dirigenten und dem Orchester, sondern gestaltete seinen Part so differenziert, klangschön und mit teilweise überraschenden Momenten, dass man ihm unwillkürlich gebannt folgen musste. Wenn eine recht lebendige und individuelle Interpretation entsprechend charmant und Mitreissend vermittelt wird, verblassen alle Diskussionen.”

Tijdens het Grachtenfestival in Amsterdam speelt hij met de pianiste Yoko Hashimoto

Met het Boheems Symfonie Orkest Pardubice o.l.v. Arie van Beek, samen met cellist Fred Pot en pianiste Mireille Heijltjes, het Brahms Dubbel Concert en het Triple Concert van Ludwig von Beethoven.

Met het Valerius Ensemble reist hij door Brazilië met het programma "Schubert in the jungle."

In Londen speelt hij met "I Maestri" het Brahms Dubbelconcert.

Met het Haydn Jeugd Strijkorkest het Violconcert D.gr.t. van P. Locatelli.

Met het European Union Opera Orchestra o.l.v. Gennadi Rozjdestvenski is hij enkele maanden op tournee door Europa.

Onder leiding van Jurjen Hempel speelt hij het Violconcert no. 1 van Prokofiev.

Met het strikersensemble van Het Gelders Orkest o.l.v. Arthur Mahler "De Vier jaargetijden" van Vivaldi.

Met het Gelders Orkest de Violconcerten van Mozart resp. D gr. KV 218 en A gr. KV 219 en het Violconcert van Tchaikovsky en "Poème" van Chausson.

Met het VU-orkest o.l.v. Daan Admiraal het Violconcert D kl.t. op. 47 van Sibelius.

Armand speelt een aantal jaren in het Portugese Gulbenkian Orchestra in Lissabon.

Met het London Philharmonic Orchestra o.l.v. Kurt Mazur maakt hij een tournee door Duitsland.

Sinds een aantal jaren is Armand verbonden aan het Nederlands Philharmonisch Orkest in Amsterdam.

In 2009 wordt het “Old West String Quartet” opgericht.

Op initiatief van het NMF wordt gemusiceerd in Museum Beelden aan Zee op 29 november 2009.

Voor 2010 staan diverse concerten in het land gepland.